

Mieke Drossaert:

“Schilderen heeft iets verslavends...”

Wanneer Mieke Drossaert de kamer binnenstapt, lijkt het wel alsof ze zo uit haar eigen schilderijen tevoorschijn komt, maar dan in afgeslankte versie: vrolijk, spontaan en met een aanstekelijke joie de vivre.

Deze kunstenares uit Oostende nam deel aan de Indig'o!-wedstrijd 'Madammen bekennen kleur' en haar kleurrijke werken vielen meteen op.

Wie is zij, wat drijft haar en wat wil ze bereiken: met deze vragen in Jammersstijl wilden we meer over haar en haar werk te weten komen.



Indig'o!: Wanneer zijn de teken- of schilderkriebels bij jou begonnen?

Mieke Drossaert: De tekenkriebels had ik al tijdens mijn kinderjaren, maar echt schilderen doe ik sinds een viertal jaren met volle 'goesting'. Ik weet nog steeds niet of ik beter kan tekenen dan andere amateurkunstenaars, maar ik heb het gevoel dat ik iets met beelden heb. Meermaals heb ik geprobeerd mijn draai te vinden in tekenen en schilderen, maar ik was nooit écht tevreden met wat ik ervan terecht bracht. Dat heeft zowel te maken met de twijfel over de kwaliteit van het werk als met existentiële twijfel en met het chaotische denken dat daaruit voortvloeit.

Hoe ben je bij je 'mollige madammen' terechtgekomen?

Tja, onbewust eigenlijk, ik heb altijd gehouden van iets robuustere beelden en ik denk dat deze mollige dames daar een logisch gevolg van zijn...

Welke techniek spreekt je het meest aan?

Tekenen doe ik het liefst met houtskool, schilderen liefst met acryl, hoewel ik ook wel graag met olieverf zou willen werken...

Ben je autodidacte of ben je academisch geschoold?

Laten we zeggen dat ik voor 90% autodidacte ben. De lessen aan de Academie voor Beeldende Kunsten in Mechelen gaven me niet echt voldoening. Ik wil hier wel duidelijk zijn: geen slecht woord over de mensen die me begeleid hebben: Tony Blickx (tekenen), Bob Van Gestel (tekenen), Frans Van Den Brande (beeldhouwen) en Lieve Cools (portretschilderen). Ik verwachtte gewoon telkens meer en bij het beeldhouwen kon ik niet stoppen als ik bezig was. Die volledige concentratie slokte me volledig op en putte me uit. Ik kon niet meer slapen, in mijn geest werkte ik verder en zag wat nog allemaal moest gebeuren. Dat heb ik nu ook wel met schilderen, maar schilderen blijft leuk, ik blijf me amuseren het is geen belasting meer... Van beeldhouwen werd ik gewoon ziek.

Beschouw je schilderen als een hobby of een absolute passie?

Als een absolute passie! Wanneer ik schilder vergeet ik tijd en ruimte. Het liefst weet ik niet hoe een werk zal 'eindigen'. Schilderen is een avontuurlijke tocht, ermee bezig zijn heeft iets verslavends.

In een uurtje kunnen de basiselementen op het doek staan, maar de aanloop tot dat werk vergt soms meer tijd. Ik neem de tijd om een goed beeld te selecteren en dan heb ik weer tijd nodig om daar afstand van te nemen. Als ik een werk maak, moet het herkenbaar zijn met anekdotische elementen, met een gebrek aan scherpte en een hoog kleurgehalte.

Welke schilders bewonder je?

De Belgen Constant Permeke, Frits Van den Berghe, Gustave de Smet en Edgar Tytgat.



Internationaal is dat de jonge Picasso, met zijn werken uit de jaren 20.

Een kunstenaar die me bijzonder aanspreekt, is de Mechelse beeldhouwer Frans Walravens: een machtig temperament, een fundamentele verbondenheid met de natuur en een grote elementaire eenvoud: hij beeldt menselijke figuren uit, ontdaan van elk overbodig ornament en komt zo tot uitgepuurde vormen.

Wat is je belangrijkste inspiratiebron?

Mensen...

madammekes en meneerkes. Ik gebruik privé material dat ik dan subtiel onherkenbaar maak. Mijn figuren kijken meestal weg van het publiek, want als ze naar de toeschouwer kijken worden het individuen en de herkenbaarheid van de figuren leidt af.

Waarin ben je nog geïnteresseerd?

Ik lees graag, maar ben geen alleslezer: onlangs las ik "Tirza" van Arnon Grünberg en 'De helaasheid der dingen' van Dimitri Verhulst. Als het over film gaat, ben ik een absolute fan van Fellini en Greenaway.

Muziek is voor mij meestal behang, met een voorliefde voor Franse chansons en Motown songs. Recentere voorkeuren gaan bij mij naar Norah Jones, Madeleine Peyroux en Diana Krall.

Heb je al vaak tentoongesteld? Behoor je tot een schildersgroep?

Ik werk alleen en heb ondertussen al vijf maal tentoongesteld. Op dit ogenblik loopt er trouwens in de Oostendse kunstgalerie "BOX38" nog tot 21 december mijn tentoonstelling "COLOUR FULL PEOPLE".

Wat zou je graag willen bereiken op gebied van schilderkunst?

Moeilijk te zeggen: bescheiden blijven in elk geval, maar toch met ambitie voor meer... We worden overstelpd en overdonderd door 'lawaaierige' beelden en precies daarom is er behoefte aan beelden die niet in die constante 'beeldenstorm' passen. De maatschappij is heel onverschillig, dus wil je de illusie koesteren dat je met iets speciaals bezig bent. Een schilderij is niet alleen een beeld, maar ook een object. Ernaar kijken is een ervaring in het nu, een eigentijdse belevenis. Van een schilderij moet je blijven kunnen blijven genieten: het beeld moet de toeschouwer raken, ernaar kijken moet een genoegen zijn, wat het ook voorstelt...

www.frankvandeneynde.be

